

## บทที่ ๓

### วิธีดำเนินการวิจัย

ในบทนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ๓ ประการ คือ ๑) เพื่อศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๓) เพื่อศึกษาปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

#### ๓.๑ รูปแบบการวิจัย

#### ๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

#### ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

#### ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

#### ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

### ๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม (Mixed Method) โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structure Interview) โดยมีโครงสร้างการสัมภาษณ์ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

**๓.๑.๑ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)** โดยการแจกแบบสอบถามความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อให้ได้ข้อมูลในภาพรวมของความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

**๓.๑.๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)** โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interviews) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๐ ท่านในการสัมภาษณ์ครั้งนี้

## ๓.๒ ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

### ๓.๒.๑ ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร มีประชากรทั้งหมดจำนวน ๕๙๒ คน<sup>๑</sup>

### ๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สุ่มตัวอย่างมาจากนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเปรียบเทียบตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามานะ (Taro Yamane)<sup>๒</sup> โดยมีความคลาดเคลื่อน ( $\pm 5\%$  = ๒๓๙ คน) ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๓๙ คน โดยการใช้สูตรของ ทาโร ยามานะ (Taro Yamane)

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย  $n$  = ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณได้  
 $N$  = จำนวนประชากรที่ทราบค่า  
 $e$  = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ (allowable error ๐.๐๕)

$$\begin{aligned} \text{วิธีทำ} \quad n &= \frac{592}{1 + 592(0.05)^2} \\ &= \frac{592}{1 + 1.48} = \frac{592}{2.48} \\ &= 239 \end{aligned}$$

กลุ่มตัวอย่างจำนวน  $n = ๒๓๙$  คน

<sup>๑</sup>โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร, แผนปฏิบัติงานปีการศึกษา ๒๕๕๘, (กรุงเทพมหานคร : โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร, ๒๕๕๘), หน้า ๖. (อัดสำเนา).

<sup>๒</sup>สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์, หน้า ๑๖๑.

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำแนกตามชั้นเรียน

| มัธยมศึกษา/ชั้น | ประชากร    | กลุ่มตัวอย่าง |
|-----------------|------------|---------------|
|                 | (นักเรียน) | (นักเรียน)    |
| ม.๑             | ๑๐๙        | ๔๔            |
| ม.๒             | ๗๕         | ๓๑            |
| ม.๓             | ๑๑๑        | ๔๕            |
| ม.๔             | ๑๐๕        | ๔๒            |
| ม.๕             | ๗๒         | ๒๙            |
| ม.๖             | ๑๒๐        | ๔๘            |
| รวม             | ๕๙๒        | ๒๓๙           |

การวิจัยเรื่อง “ความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๐ ท่านซึ่งมีคุณสมบัติสอดคล้องกับประเด็นสาระสำคัญของการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

- |                          |                         |
|--------------------------|-------------------------|
| ๑. นายภัทร ผ่องราชี      | ผู้อำนวยการโรงเรียน     |
| ๒. นางอรอุมา บุญไตร      | รองผู้อำนวยการโรงเรียน  |
| ๓. นายอภิษฐ์ แสนภพ       | รองผู้อำนวยการโรงเรียน  |
| ๔. นายพงศ์ภิชาติ พลวิเศษ | หัวหน้าระดับชั้น ม.๑    |
| ๕. นายปรีชา ไชยเพชร      | หัวหน้าระดับชั้น ม.๒    |
| ๖. นางสาวอรินา ศรียา     | หัวหน้าระดับชั้น ม.๓    |
| ๗. นางชัชชฎา เพิ่มพันธ์  | หัวหน้าระดับชั้น ม.๔    |
| ๘. นางนันทนา อินทรุกขา   | หัวหน้าระดับชั้น ม.๕    |
| ๙. นายเจตเจริญ มาสีสุก   | หัวหน้าระดับชั้น ม.๖    |
| ๑๐. นายปรเมศวร์ ลิ้มสกุล | รองหัวหน้าระดับชั้น ม.๖ |

### ๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม ซึ่งการศึกษครั้งนี้ได้อาศัยรูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่อยู่ภายใต้กรอบของหลักการรับผิดชอบต่อสังคม ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ๒) ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ๓) ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ๔) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม โดยมีขั้นตอนการสร้าง และการตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

### ๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) ศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จากเอกสารและผลงานที่เกี่ยวข้อง

๒) กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓) กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔) สร้างเครื่องมือ

๕) นำเสนอร่างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖) นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) ใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๗) นำเครื่องมือที่ได้จากการไปทดลองแจก (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน ๓๐ ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น และเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

๘) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๒๓๙ ชุด และนำไปแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างจริงกับนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๙) รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

### ๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ได้กำหนดลักษณะของเครื่องมือที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ซึ่งมี ๒ แบบ คือ

#### ๑) แบบสอบถาม (Questionnaire)

โดยแบ่งออกเป็น ๓ ตอนดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ ระดับชั้นเรียน เกรดเฉลี่ย อาชีพผู้ปกครอง และการเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน

ตอนที่ ๒ สอบถามเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ด้านความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ๒) ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ๓) ด้านความรับผิดชอบต่อครอบครัว ๔) ด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)<sup>๓</sup>

๕ หมายถึง มีระดับเห็นด้วยมากที่สุด

๔ หมายถึง มีระดับเห็นด้วยมาก

๓ หมายถึง มีระดับเห็นด้วยปานกลาง

๒ หมายถึง มีระดับเห็นด้วยน้อย

๑ หมายถึง มีระดับเห็นด้วยน้อยที่สุด

<sup>๓</sup>ชุดิ ะบบบ และคณะ, ะเบียบวิธีวิจัย, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, ๒๕๕๒), หน้า๑๐๘.

**ตอนที่ ๓** แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค ในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร

## **๒) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In - depth Interviews)**

ใช้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์เชิงลึกออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

**ตอนที่ ๑** แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

**ตอนที่ ๒** แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

### **๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ**

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่สร้างไว้

๒) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ ท่าน

๒.๑ ผศ.ดร.โกนิฐ์ ศรีทอง ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๒ ผศ.ดร.ณัฐพงศ์ สังวรวรรณ ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๓ ดร.เดชา กัปโก ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๔ พระมหาจิรวัฒน์ กนตวณโณ, ดร. ตำแหน่งอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒.๕ รศ.นงลักษณ์ วัฒนะสิงหะ ตำแหน่งอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เพื่อพิจารณาทั้งในด้านเนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item-Objective Congruence Index : IOC) ได้ค่าระหว่าง ๐.๖๐ - ๑.๐๐ ขึ้นไปทุกข้อ และนำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) Index of concurrence

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$\sum R$  = ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา

๓) หาค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ ปรับปรุงแก้ไขแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เพื่อ

หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach's Alpha coefficient)<sup>๕</sup> ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๖๔

๔) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามเป็นฉบับสมบูรณ์ ในการนำไปใช้แจกกลุ่มตัวอย่าง เพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

๕) นำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ให้คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ

๖) นำแบบสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) มาปรับแก้ไขเพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ต่อไป

### ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

#### ๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

๑) ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเรียนท่านผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เพื่อขออนุญาตเข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในเขตพื้นที่โรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร

๒) นำแบบสอบถาม จำนวน ๒๓๙ ฉบับ ไปแจก นักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง และเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

๓) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

#### ๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์

๑) ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการพัฒนาสังคม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อเรียนผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๐ ท่าน

๒) นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกไปทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๑๐ ท่าน

๓) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

### ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ ในส่วนแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการประมวลผลข้อมูลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย ดังนี้

---

<sup>๕</sup>สิน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๔๗) หน้า ๑๙๑.

๑. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามใช้ ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

๒. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ใช้ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๓. ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบพฤติกรรมในการรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา การเข้าชั้นเรียน ผลการเรียนรู้เฉลี่ย การเข้าร่วมกิจกรรมของโรงเรียน วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) เมื่อพบว่ามีความแตกต่าง จึงทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

๔. นำปัญหา และอุปสรรคในการเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมวัดเบญจมบพิตร เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ที่ได้จากแบบสอบถาม มาวิเคราะห์โดยการจัดกลุ่มตามองค์ประกอบของแบบสอบถามทั้ง ๔ ด้าน ประกอบด้วย ๑) ความรับผิดชอบต่อการศึกษาเล่าเรียน ๒) ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา ๓) ความรับผิดชอบต่อครอบครัว ๔) ความรับผิดชอบต่อสังคม

๓.๕.๒ ในส่วนของข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากแบบสัมภาษณ์เชิงลึก จะใช้เทคนิคในการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technic)